

BOYUN EĞME

• SİYASET

ERDOĞAN'IN REFORM SÖYLEMİNİN HEDEF KİTLESİ SERMAYE SINIFI

• Dayanışma Meclisi üyesi akademisyen Ekin Oyan Altuntaş ile Avrupa Birliği'ni ve Türkiye'de iktidarın son dönemde hızlı bir şekilde yaptığı AB ile yakınlaşma manevrasını konuştuk. Oyan Altuntaş'a göre halk nezdinde de AB'nin meşruiyeti 2000'li yıllarda olduğu gibi değil.. • Sf 3

• GENÇLİK

HOŞ GELDİN NÂZİM

• Solcu Liseliler ile geleneksel hâle gelen Nâzım Haftası bu sene de yoluna devam etti. Gençler bize en büyük kuvvetimizi, "yalnız olmamaklığımızı" hatırlattı. Nâzım Haftası'nda neler yaptıklarını Boyun Eğme için anlattılar. • Sf 8

AVRUPA BİRLİĞİ EMEKÇİ DÜŞMANIDIR

• KADIN

MELEK İPEK Mİ SUÇLU, BU DÜZEN Mİ?

• Melek İpek, her gün kocasından şiddet gören yüzlerce kadından biri. Kendisini ve çocuklarının hayatını savunmak zorunda kaldı. Şimdi kendisi cezaevinde, çocuklarıysa ailesinin yanında. Bu düzen kadınları korumuyor! • Sf 7

• SEMT EVİ

HUZUREVLERİ'Nİ, DİYARBAKIR'I, BU ÜLKEYİ GÜZELLEŞTİRECEĞİZ

• Emekçi kadınlar, evlere sıkışmış, kahvehanelere mecbur bırakılmış insanlar... Artık Diyarbakır'ın göbeğinde bir emekçi mahallesi olan Huzurevleri'nde, mahallelinin tabiriyle "kitaplarla dolu" bir Semt Evi var. Bir ezberi değiştirmek için... • Sf 10

• EMEK-SERMAYE

PAMUKKALE TURİZM İŞÇİLERİ AYAKTA

• Bütün yıl değişen çalışma koşulları, geç yatırılan ücretler, içeride kalan haklar... Pamukkale Turizm emekçileri "Artık sesimizi çıkaracağız" diyor. Birlik Sendikası Özel Okul Öğretmenleri için bir kılavuz hazırladı. Birlik'te mücadeleye devam! • Sf 13

BAĞIŞ YAP, DESTEK OL

**HAYDİ UNUTMAYALIM, BİZ
GÜCÜ NEREDEN ALIRIZ?
DAYANIŞMA**

Türkiye Komünist Partisi, maddi kaynaklarını üyelerinin ve dostlarının, dışından tırnağından artırdıklarıyla partiye aidat ve bağış verenlerin katkılarıyla oluşturuyor. Türkiye Komünist Partisi'ne bağışlarınızla katkı koyabilirsiniz. Hesap numaralarımız şöyle:

T. HALK BANKASI

Kadıköy/İstanbul Şubesi
Şube kodu: **0140**
Hesap no: **16000060**
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR960001200914000016000060

YAPI KREDİ BANKASI

Ümraniye Çarşı Şubesi
Şube kodu: **1171**
Hesap no: **87854153**
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR490006701000000087854153

AKBANK

Bahariye Şubesi
Şube kodu: **0141**
Hesap no: **0128702**
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR320004600141888000128702

**BOYUN
EGME**

**BOYUN EĞME
HAFTALIK SİYASİ DERGİ
İmtiyaz Sahibi:**

Gelenek Basım Yayım ve Ticaret Ltd. Şti
Sorumlu Müdür: Mesut Gülççek
Tasarım: Uğur Güç
ISSN: 2564-7385

Adres: Osmanağa Mh. Osmancağ Sk. No:9/16
Kadıköy - İstanbul

Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve
Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide
Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

TERÖRİST SİZSİNİZ!

Yaşasın Küba! Kahrolsun ABD emperyalizmi!

ABD Dışişleri Bakanlığı dün itibarıyla Küba'yı bir kez daha terörü destekleyen ülkeler listesine aldı. Trump yanlısı faşist güruhun çıkardığı rezalet yetmemiş gibi, ABD Başkanı'nın görevi bırakmasına birkaç gün kala hükümetin işgüzarlıkta sınır tanımadığı, bu kararla bir kez daha ispatlanmıştır.

Geçtiğimiz aylar boyunca tüm dünya koronavirüs pandemisi ile boğuşurken, Trump hükümeti bu koşulları fırsat bilip Küba'ya karşı ablukayı daha da sıkılaştıracak adımlar attı. Şovmen başkan ise görevdeki son haftalarını paralı ajanlarına Küba'da müsamerele yaptırarak ülkede iç karışıklık çıkarma çabasıyla geçirmekteydi. Şimdi son kozlarını oynama peşindedir.

Küba halkı tüm bu girişimlere karşı tavrını soğukkanlılığını koruyarak ve daha da kenetlenerek göstermiştir. Küba halkı uyğardır, örgütlüdür, devrimcidir. Böyle olduğu için de tüm dünyada ABD'nin hiçbir zaman erişemeyeceği bir meşruiyete sahiptir.

ABD ise kendi halkı dahil dünyanın tüm halklara en çok kan kusturan ülkesidir. Yüz binlerce yoksul ABD yurttaşı salgında yok yere canını yitirmiş, yüzlerce ırkçı saldırıların hedefi olmuştur. Dünyanın dört bir yanı ABD'nin cephanelikleriyle doludur. Japonya'yı, Yugoslavya'yı, Afganistan'ı, Suriye'yi,

Akdeniz'i toplu mezarlığa çeviren ABD'dir, onun işbirlikçileridir, bizzat kendi elleriyle yarattığı katil sürüleridir. ABD iktidarı terörist arıyorsa onu kendi nüfus kütüğüne bakarak bulabilir.

Eli kanlı ABD yöneticilerinin giderayak ortaya attığı Küba'ya yönelik "terörü destekliyor" iftirasının hiçbir hükmü yoktur. ABD Küba'yı alt edemedikçe çırpınıyor, çırpındıkça daha çok batıyor. Hangi haydutluğu yaparlarsa yapsınlar, Küba'yı terbiye etmeye güçleri yetmeyecek. 62 yıldır deviremediler, deviremeyecekler.

Fidel'in ülkesi hiçbir baskıya olmadığı gibi buna da boyun eğmeyecektir. Dostları, Küba'ya şükranla, dayanışmayla, umutla sahip çıkacaktır. Ve bilsinler ki Küba'nın dostları sandıklarından çok daha fazladır.

İnsanı yaşatanlara, dört bir yana
sağlık götürönlere selam olsun!
Yaşasın Küba!
Kahrolsun ABD emperyalizmi!

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite**
12.01.2021

● SAMANALTI / Sait Munzur

● KAPAK

‘Avrupa Birliği devasa bir sermaye ittifakı’

Erdoğan’ın son haftalarda Avrupa Birliği’ne dönük söylemi önceki yıllara göre tersine döndü. Birlik üyesi ülke liderleriyle de “hiçbir şey olmamış gibi” karşılıklı olumlu mesajlar verilmeye başlandı. Bu gelişmelerin anlamını Dayanışma Meclisi üyesi akademisyen Ekin Oyan Altuntaş ile değerlendirdik.

Erdoğan iktidarının Avrupa Birliği ve üye ülkelere dönük görüşme trafiğinde son dönemde ciddi bir hızlanma var. Söyleminde de neredeyse yüz seksen derece bir değişiklik oldu. Bu değişiklikte ekonomik ilişkiler açısından en önemli muhatapın başta Almanya olmak üzere Avrupa ülkeleri olmasının payı olsa gerek. Siz bu manevrayı nasıl yorumluyorsunuz?

Erdoğan iktidarı, Avrupa Birliği’ne (AB) yönelik üst düzey görüşme trafiğini son iki ay içinde ciddi ölçüde arttırdı ve açık ki, 25-26 Mart Zirvesi’ne kadar da bu yoğun temas turlarını daha da hızlandıracak. Yoğun temas trafiğinin ötesinde, birkaç ay önce Türkiye’nin AB’ye ihtiyacı olmadığını iddia eden ve zaman zaman AB liderlerine hakaret eden Erdoğan hiçbir rahatsızlık duymadan “Türkiye’nin Avrupa’nın ayrılmaz bir parçası olduğu” ve “Türkiye’nin elini havada bırakmaym ve ilişkilerimizde yeni bir sayfa açalım” söylemine geçmiştir. Bu tür radikal söylem değişikliklerinin Erdoğan’ın siyasi

hayatında olağan bir yer teşkil ettiği saptamasını yaptıktan sonra nedenleri birbiriyle ilişkili iki gruba ayırmak faydalı olacaktır. Bunlar kısaca, hızlandırıcı dış etkenler ile birikmiş iç çelişkilerin yönetilememesi sorunudur.

Hızlandırıcı Dış Etkenler: Bu gruptaki en esash dış etken, ana akım medya organlarında da sıkça dile getirildiği gibi ABD Başkanlık seçimlerini Demokrat Parti adayı Joe Biden’ın kazanmış olmasıdır. Biden’ın 20 Ocak 2021’de Başkanlığı devralmasından sonra emperyalizmin kurumsal işleyiş mekanizmaları ile ideolojik ortaklığını tekrar işlevsel hale getirme amacıyla olduğu ve “Transatlantik ittifak ağlarını” (emperyalist bloku) NATO ve AB üzerinden Rusya-Çin’e karşı yeniden işler hale getirmeye çalışacağı biliniyordu. 10-11 Aralık AB Zirvesi öncesinde çıkacak olası yaptırım kararına karşı NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg’in AB’nin çok hassas olduğu mülteci sorununu hatırlatarak Türkiye’ye destek vermesi ve 10-11 Aralık Zirve Sonuç Bildirgesi’nin Türkiye

ile ilgili kısmında “AB, Türkiye ve Doğu Akdeniz’deki durumla ilgili konularda ABD ile koordinasyon arayışında olacaktır” kararının alınarak yaptırımların (AB literatüründeki ifade şekli ile “kısıtlayıcı önlemler”) 25-26 Mart 2021 Zirvesi’ne bırakılması, NATO ve AB’nin de bu yeni süreci beklediğini göstermekteydi.

Emperyalist çarkların koordineli hareketine karşı Erdoğan iktidarı, iç politikayı konsolide etmekte yararlandığı ve zaten kendi sınırlarına ulaşmış militarist dış politikasının manevra alanının daralacağına farkındaydı. Bu bakımdan dış politikada yeni bir pozisyon almak zorunluydu. Zaten uluslararası neoliberal sistem ve hegemonik ilişkilerinin siyasi, askeri, iktisadi ve hukuki kural ve düzenleme araçlarına bağımlı olarak eklenmiş bir ülke olarak Türkiye, emperyalist blok örgütlenmesinde gerçekleşen değişimlerin dışında kalamaz. Bunlara ek olarak, Türkiye dış politikada cumhuriyet tarihinin en fazla yalnızlaştığı dönemi yaşıyordu ve çoklu sorunların somut sonuçları

artık ötelenemeyecek bir aşamaya gelmişti. ABD'nin, Rusya Federasyonu'ndan alınan S-400 Füze Savunma Sistemi sebebiyle Türkiye'ye "Hasımlarına Yaptırımlar Yoluyla Karşı Koyma Yasası"nı (CAATSA) uygulayacağı kesinleşmişti ve Doğu Akdeniz'de Yunanistan ve Kıbrıs'la birlikte AB, Mısır, İsrail, Birleşik Arap Emirlikleri gibi ülkeler bloğuna karşı sürekli NAVTEX (seyrüsefer bildirim) ilanıyla politika üretmek çok maliyetli hale gelmişti. Bunun dışında Libya, Suriye ve Irak'taki askeri angajmanların yarattığı birçok farklı sorun mevcuttu.

Birikmiş İç Çelişkilerin Yönetilememesi: Saydığım gerekçeler Erdoğan iktidarının AB'ye yönelik söylem değişikliğinin konjonktürel koşullarını kurmuş olsa da değişikliğin asıl itici gücü içerideki iktisadi ve siyasi modelin iç çelişkilerinin birikiminin yönetilememesi ile geldi. Başka bir deyişle, yabancı sermaye akımlarına bağımlı iktisadi modelin sürdürülebilmesi için yüksek reel faiz sunma zorunluluğunun bulunması; net döviz rezervlerinin negatif bakiyeler vermesi; önemli bir kısmı AB üyesi ülke (İspanya, Hollanda, Fransa, Almanya) bankalarından alınmış dış borç yükü; artan cari açık; büyüyen iç açıklar; toplumsal buhrana dönüşmüş işsizlik; kara deliğe dönmüş geçiş veya kira garantili yap-işlet-devret modeli; kredi genişlemesi olmadan yüzdürülemeyen küçük ve orta büyüklükteki (ağırlıklı AKP'nin seçmen kitlesini oluşturan) işletmelerin artan memnuniyetsizliği; yeniden geçilen reel faiz uygulamasına TOBB üzerinden bazı sermaye çevrelerinin itirazlarının yükselmeye başlaması; farklı sermaye fraksiyonlarının birbiriyle çelişen çıkarlarının baskısı; halk sağlığı krizi ve tüm bunların bileşiminde artan sınıfsal öfkeye karşılık AKP-MHP koalisyonunun yönetebilme kapasitesinin giderek düşmesidir. İktidarın devamlılığı için gerekli dinci-milliyetçi meşruiyet üretiminin yetersiz ve hantal kaldığı bu aşamada Erdoğan'ın yeni otoriterleşme hamleleri için dış meşruiyet arayışı arttı. Üstelik AB üzerinden kazanılacak meşruiyet, olağanüstü seviyedeki parasal genişleme ortamında reel faiz getirisi arayan yabancı sermayeye de güvence vermiş olacaktır.

Sonuç olarak Erdoğan, iktidarının bekasını korumak için uzun zamandır ihtiyaç duymadığı kadar çok dış meşruiyetini güçlendirmeye ihtiyaç duymaktadır. Erdoğan'ın AB'ye yönelik söylemlerinde yüz seksen derece değişiklik yapmasının nedeni, zaten işlemeyen ve işlememesi iki taraf için de sorun olmayan kitlenmiş üyelik sürecinin canlandırılması değildir. Bunun yerine, emperyalist bloğun birleşik yaptırımlardan kaçarken bu bloğun küresel standartları koyabilme gücüne sahip örgütlü gücü olan

Dayanışma Meclisi üyesi akademisyen Ekin Oyan Altuntaş

AB'ye güvenceler (ayrıca Doğu Akdeniz'de jeopolitik geri çekilme, Antalya Körfezine çekilme gibi) sağlayıp, karşılığında AB'nin meşruiyet kaldırıcısıyla iktidarının sürdürülmesinin araçlarını sağlamaktır. Bu meşruiyet hem dışarıdan sermaye akışını kolaylaştıracak, hem de içeride "eski AKP" hayalini satan AKP'den kopmuş küçük partilerin söylemlerini ellerinden alacaktır. Ayrıca, pazarlık karşılığı satın alınan dış meşruiyet, içeride rejim konsolidasyonu için sertleşecek otoriterleşmenin emperyalizmin efendileri tarafından görmezden gelinmesini de sağlayacaktır.

Erdoğan'ın AB'ye yönelik yeni söylemleri hemen AB kurumları ve Fransa-Almanya tarafından sahiplenilmiştir. Hizaya çekilmiş ve en nihai aşamada kapitalizmin ortak çıkarına hizmet eden bir iktidara yardım etmek için emperyalistlerin her zaman uzatacakları bir elleri vardır. Kapitalist "ontoloji" bunu gerektirir.

AB HİYERARŞİK VE HEGEMONİK BİR YAPILANMADIR

Pandemi Avrupa Birliği üyesi ülkeler arasındaki, özellikle merkez ve çevre ülkeler arasındaki çelişkileri de fazlasıyla ortaya çıkarmış oldu. Somut olarak Brexit gibi örnekler de bu emperyalist birliğin çatırdamaya başladığının işareti olarak görülebilir. AB'nin geleceği ile ilgili ne gibi öngörüleriniz var?

AB'nin geleceğini öngörebilmek için öncelikle bu örgütün niteliklerini tanımlamak gerekir.

AB İkinci Dünya Savaşı sonrasında ABD liderliğinde örgütlenen kapitalist üretim modelinin (1980'lerden itibaren neoliberalizmin), küresel etki yaratan, bölgesel bir bütünleşme örneğidir. Örgütün temelini serbest piyasa merkezli ekonomik entegrasyon oluştururken, harcı anti-komünizm,

liberalizm, hukukun üstünlüğü ilkesi, demokrasi, temel hak ve özgürlükler oluşur. Friedrich Von Hayek'in hayal ettiği gibi piyasa temelli bir toplum inşası örneğidir. AB hakkındaki ana akım çalışmalar, AB'nin temeli ile harcı birbirine eşdeğer kılmaya ve hatta harcı kendisini temele öncelimeye çalışırken AB'nin ana niteliğini, yani temelindeki kapitalist üretim modeli ve ilişkilerini göz ardı ederler. AB temel olarak bir taraftan sermaye birikimini ve kâr maksimizasyonunu sürekli kılacak stratejiler geliştirir ve bunları standartlara bağlarken diğer taraftan bu modelin yapısal çelişkilerinden kaynaklanan krizlerini yönetmeye,

kapitalist sınıfın birliğini korumaya ve emek örgütlenmelerini-taleplerini kontrol altında tutmaya çalışır. AB hiyerarşik ve hegemonik bir yapılanmadır ve başta emek-sermaye çelişkisi olmak üzere kapitalizmin yapısal çelişkilerini, bağımlı sömürü ilişkilerini ve sürekli borç yaratan iktisadi ilişkileri AB içi çevre ülkelere veya AB dışı ülkelere anlaşmalar yoluyla ihraç etmeye çalışır.

AB'NİN GELECEĞİNİ EMPERYALİSTLER ARASI PAYLAŞIM MÜCADELESİ BELİRLEYECEK

AB'nin geleceği için öngörü yapmam gerekirse, Birliğin geleceğini bu niteliklerde yaşanacak yapısal bir değişikliğin belirleyeceğini söyleyebilirim. Kapitalizmin çelişkileri biriktikçe emperyalistler arası paylaşım mücadelesi artacaktır ve AB'de somutlaşan kapitalist birliğin temellerini zayıflatacaktır. Bununla birlikte, şu ana kadar AB'nin ulusüstü kurumsal yapısının küresel çapta etki doğuran hukuk kuralı yaratma kapasitesi, yetki devri sayesinde emek-sermaye çelişkisinin siyasi sonuçlarını (aşırı sağ veya sosyalist bir hükümet olasılığı) sistemin işleyişini engellemeyecek şekilde kontrol altında tutmayı başarması ve Yunanistan örneğinde olduğu gibi bağımlı devletlere müdahale edip onları yönlendirebilme avantajı sona ermiş değil.

Gerek Avrupa Birliği bünyesinde güçlenen çelişkiler, gerekse Türkiye'nin siyaset ve ekonomi alanında biriktirdiği sorunlar ışığında bakıldığında Türkiye'nin AB'yle ilişkilerinin istikrara kavuşması mümkün görünüyor mu? Dahası, bu ilişkilerin Türkiye ekonomisinin krizine bir çıkış yolu ve istikrar sunma ihtimali var mı?

Aslında AB'nin kendi kuruluş tarihine neredeyse eş zamanlı 62 yıllık bir üye olama hikâyesi ile Türkiye-AB ilişkisi, Türk dış politikasının en istikrarlı olduğu konulardan biri olmuştur. 1996 Gümrük Birliği'nin

gerçekleşmesiyle pratikte üyelik süreci sona ermiş olsa da, Türkiye'nin neden üye olamayacağını temel çerçevesini çizen 1989 tarihli AB Komisyonu'nun "Görüş" (Avis) raporu neredeyse 32 yıldır her önemli belgede tekrar edilmektedir. Son yıllarda gerçekleşen AB Zirvelerinde üyelik süreci o kadar geri plana düşmüştür ki, olağan tekrarların yapılmasına bile gerek kalmamıştır.

Üyelikle ilişkili süreçten ayrı olarak Türkiye ile AB arasında süregelen ekonomik ve siyasi ilişkilerin de çok istikrarsız olduğunu söyleyemeyiz. Olağan Yunanistan ve Kıbrıs konuları ve zamanın koşullarına göre değişen ve bazen çok acil düzenleme gereken ama en nihayetinde sistem içi kalan sorunlar (mülteci ve göçmen sorunu, Doğu Akdeniz deniz yetki alanları gibi) dışında, Türkiye AB ilişkilerinin istikrarlı bir rota izlediğini söyleyebiliriz.

Türkiye-AB ilişkilerinin Türk ekonomisinin krizine bir çıkış yolu sunma ihtimali ise bulunmamaktadır; çünkü zaten Türkiye'nin neoliberal küreselleşmeye bağımlı bir model olarak eklenmesinde, AB, emperyalist işleyişin kurumsal düzenleyici mekanizmaları olan IMF ve Dünya Bankası ile koordineli şekilde çalışmıştır. AB'nin hazırladığı 2001, 2003, 2006 ve 2008 tarih Katılım Ortaklığı

Belgeleri ekonomik kriterler bölümünde de yazdığı gibi, "tütün ve şeker başta olmak üzere tarım ve enerji alanlarında piyasanın serbestleştirilmesine devam edilmesi"; "kamu işletmelerinin özelleştirilmesinin hızlandırılması"; "doğrudan yabancı yatırım girişinin kolaylaştırılması" ve "işgücü piyasasının esnekleştirilmesi" gibi talepler bunlardan bazılarıdır.

ERDOĞAN'IN REFORM SÖYLEMİNİN HEDEF KİTLESİ SERMAYE SINIFI

Erdoğan şimdi yeniden piyasaya sürdüğü "reform" söyleminde Avrupa Birliği'ni de bir tür meşruiyet kaynağı olarak görüyor olabilir mi? Peki sizce Türkiye halkının gözünde AB'nin böyle bir meşruiyeti var mı?

Erdoğan'ın "reform" söylemi aslında Türkiye halkına yönelik bir meşruiyet arayışından ziyade küresel kapitalizmin kurallarına bağlılığını gösterme ve iktidarının devamlılığını sağlayacak daha fazla otoriteleşme için meşruiyet kazanma arayışıdır. Kısacası reform söyleminin hedef kitlesi Türk halkı değil sermaye sınıfı ve emperyalist bloktur ve pazarlık, demokratikleşme üzerinden değil anti-demokratikleşme için daha fazla manevra alanına sahip olabilmek

üzerinden yapılmaktadır. Türkiye halkı nezdinde AB'nin meşruiyeti 2000'li yıllarda olduğu gibi değildir. Toplumsal bir buhran aşamasına dönüşmüş ekonomik krizin, 1990 ve 2000'lerin aksine üyelik yanılması yaratacak cazibesi bile kalmamış AB üzerinden örtülmesi pek mümkün görünmemektedir.

Bu diplomatik trafiğe dair Dışişleri Bakanlığı'nın, Cumhurbaşkanı'nın, yine aynı şekilde AB'nin yaptığı açıklamalar var. Burada pek öne çıkmayan bir konu ise geçtiğimiz yıllarda aslında utanç verici bir pazarlığın konusu olmuş olan mülteciler. Sizce AB-Türkiye arasındaki olası bir yakınlaşmanın mülteciler ve yaşam, çalışma, barınma gibi hakları açısından ne gibi sonuçları olabilir?

Bir tehdit aracı olarak zaman zaman dışsallaştırılsa da, son yıllarda AB ile Türkiye arasındaki işbirliğinin işlevsel olarak ilerlediği tek önemli politika alanı sığınmacıların durumu olmuştur. Aslında hem Türkiye hem AB üyesi ülkelerin dahlinin olduğu Suriye'ye yönelik emperyalist müdahalenin sonucunda başlayan yoğun mülteci akımı hız kesmiş bir durumdadır. Her ne kadar Türkiye üzerinden Avrupa'ya yönelik düzensiz göç devam etse de, 18 Mart 2016 tarihinde Türkiye ile yapılan mutabakat koşullarına göre AB'nin eli görece daha rahattır. Şubat 2020 tarihinde Erdoğan'ın teşvikiyle binlerce kişinin Yunanistan sınırına yığılması krizi de AB açısından korkulandan daha kolay yönetilebilmiştir.

AB VE TÜRKİYE SİĞINMACI EMEĞİ SÖMÜRÜSÜNDE ORTAK

Türkiye 1951 Cenevre Sözleşmesi'ne koyduğu coğrafi çekince bağlamında, Avrupa ülkelerinden kaçan kişiler dışında kimseye mülteci statüsü tanımamaktadır. Türkiye'ye gelen sığınmacılar Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'ne başvurduktan sonra üçüncü bir ülkeye yerleşinceye kadar geçici koruma statüsü elde etmektedirler. AB uzunca bir süre Türkiye'nin coğrafi çekincesini kaldırtmaya çalışsa da bunda başarılı olamamıştır. Bu sebeple AB'nin temel politikası, mülteci statüsü olmasa da geçici koruma altındaki sığınmacıların mümkün olduğunca Türkiye'de kalmalarını sağlamak olmuştur.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz, AB-Türkiye arasında sığınmacıların durumuna ilişkin konular, ikili arasındaki diğer siyasi ve ekonomik anlaşmazlıklardan ve yakınlaşmalardan görece bağımsız bir kulvarda ilerlemeye ve her iki tarafın da sığınmacılara yönelik ortak emek sömürüsü politikası hız kesmeden devam etmektedir.

AVRUPA HALKLARI AB KARARLARINI TAKİP EDEMİYOR

Birliğin ideolojik temellerinden birini de antikomünizm oluşturuyor. Belki araya pandeminin girmesiyle bu başlığın görünürlüğü azaldı; ama aslında yıllardır Birlik ülkelerinde komünist siyasete dönük saldırılar, yasaklama ve baskı girişimleri devam ediyor. Bununla tutarlı olarak emek düşmanlığı belirginleşiyor, emekçilerin örgütlü tepkilerine dönük baskıcılık artıyor. Bu tabloda AB demokrasisi nerede?

AB demokrasisinin nerede olduğu AB içinde de uzun zamandır tartışılan bir konudur. Gerçi bu tartışmaların odağı, kapitalist üretim ilişkileri ve sınıf siyaseti bağlamında demokrasinin araçsallaştırılması değil, demokrasinden şüphe duyulmayan AB'nin ulusüstü kurumlarının yetki alanlarının artmasına bağlı olarak oluşan demokrasi açığı kaygısıdır. Bu kaygı da gereksiz aslında; çünkü hem kapitalizmin sürdürülmesinde demokrasi zorunlu bir yönetim şekli değildir hem de AB karar alma mekanizmaları zaten demokrasinin işlememesi üzerine kuruludur.

AB bir tekeller ve lobiler örgütüdür. Neoliberal küreselleşme sürecinde sermaye, serbest dolaşımını yavaşlatacak her türlü bürokratik ve kurumsal engeli azaltırken AB'nin ulusüstü kurumlarının (AB Komisyonu, Parlamento ve Adalet Divanı) yetki alanı arttırılmaktadır ve bu kapitalizmin işleyiş bakımından bir çelişki değil tam da olması gereken şeydir. AB içinde karar alma mekanizması, AB Komisyonu'nun bir önerge hazırlaması ile başlamaktadır ve bu aşamada açık veya gizli tekellerin bir ittifak ağı ile kurdukları lobilerin

hazırladığı teknik raporlar (Tek Senet, Maastricht, yeşil mutabakat...vb.) kullanılmaktadır. Komisyon'dan çıkan önerge, olağan yasama usulü çerçevesinde yetkisi güçlendirilmiş ve halkın temsilcisi görüntüsü ile meşruiyeti arttırılmış olan AB Parlamentosu (705 vekil) ile çoğunlukla nitelikli çoğunluğa dayalı karar alan uluslararası nitelikteki AB Konseyi'nin onayına gitmektedir. Avrupa halklarının çoğunlukla takip etmediği karmaşık AB kararları, siyasi maliyet ödeme zorunluluğu olmayan ve hatta lobi şirketleri ile organik bağ kuran AB teknokratları tarafından hazırlanmakta, 25 binden fazla lobi çalışanı ile çevrelenmiş AB karar alma organları tarafından onaylanmakta ve Adalet Divanı'nın içtihatlarıyla genişlemektedir. Bu mekanizmayı bu röportaj sınırları dahilinde ayrıntısıyla tarif etmemize imkan yok ama şöyle bir sonuçtan bahsetmek mümkün: AB Hukuku-mevzuatı çok az maliyetle ve orantısız bir meşruiyetle (AB'nin askeri değil ekonomik bir yumuşak güç olduğu anlayışı, ulusüstülüğün ulus ve sınıf çıkarlarından azade bir görüntü vermesi ve temel haklar, demokrasi ve yargı bağımsızlığının yılmaz savunucusu olarak düşünülmesi) sadece Avrupa'da geçerli standartlar dizisi yaratmamakta aynı zamanda giderek küresel kapitalizmin standartlarını da belirlemektedir. Bu sebeple, AB sadece Avrupa içi değil, Amerika veya Japonya da dâhil olmak üzere sermayenin ortak çıkarlarını uluslararası standartlar haline getiren devasa bir sermaye ittifakı ağı gibi çalışmaktadır. Aslında bu bakımdan kapitalizmin demokrasi anlayışının da en iyi temsilcisidir.

● DEVLETLEŞTİRME ANKARA'DA BU SES YÜKSELİYOR:

Başkentgaz devletleştirilmeli

Kiş aylarının etkisini artırmasıyla birlikte ülke genelinde yurttaşlar yüklü doğalgaz faturalarıyla karşılaşmaya başladı. Son yıllarda yapılan büyük zamların ardından binlerce yurttaş faturaları ödeyemez hale gelirken, doğalgaz şirketleri en ufak aksamayı "kapatmayla" cezalandırıyor, hemen arkasından borcunu ödemek isteyen yurttaşlardan bir de açma-kapama bedeli tahsil ediyor.

İktidar tarafından şirketlere kâr kapısı olarak hediye edilen doğalgaz dağıtım işi son haftalarda Ankara'da bir karşı çıkışım da başlığı haline gelmiş durumda.

GÖKÇEK'İN TORUNLAR'A HEDİYESİ...

Eski Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek döneminde doğalgaz dağıtım ihalesini yok pahasına alan Torunlar GYO, 2007 yılından bu yana Ankara'daki doğalgaz soygununun adresi haline gelmiş durumda.

Geçtiğimiz yıl Kızılay üzerinden Ensar Vakfı'na aktarılan 8 milyon dolarla gündeme gelen şirket, bu sayede vergi ödemekten kurtulmuş, üstüne eklenen doğalgaz soygunu nedeniyle kentte birçok protesto etkinliği gerçekleştirilmişti.

O dönemde TKP'nin çağrısıyla özellikle semt evlerinde Başkentgaz'a karşı çeşitli etkinlikler yapılırken, bu etkinlikler hem PTT önünde hem de şirketin merkez binası

önünde yapılan eylemlerle sürmüştü.

SALGIN DÖNEMİNDE DE FIRSATÇILIK SÜRDÜ

Salgın döneminde fırsatçılığa devam eden, "önceki dönemden kalma borçlar" diyerek kesinti yaşadığının olduğu dönemde bile gaz kesintisi yapan şirket, aynı zamanda ön ödemeli sayaç soygunu nedeniyle de tepkilerin odağında.

Gökçek'in zamanında yurttaşlardan 300

dolar alınarak takılan ön ödemeli sayaçlar, "hizmet yılını doldurduğu" iddiasıyla şirket tarafından gaz alımına kapatılıyor, yeni sayaç takılması gerektiği belirtilerek yurttaşlara 600 lira tutarında ek bir fatura daha çıkarılıyor.

Bu işlemler özellikle salgın döneminde yoğunluk kazanırken, bu konuda açılan davalar mahkemeler ve EPDK eliyle sürünce-medede bırakılıyor.

ANKARA'DA YÜKSELEN SES: BAŞKENTGAZ DEVLETLEŞTİRİLMELİ

Tüm bu gelişmelerin ardından geçtiğimiz yılki eylemler, bu yıl "devletleştirme" talebiyle yeni bir evreye taşınmış durumda.

TKP Ankara İl Örgütü tarafından yeni yılın ilk haftasında yapılan bir açıklamayla start alan çalışma kapsamında Ankara'daki 8 semt evi ve bir işçi evinin merkezinde olduğu, kentin birçok noktasına taşınan "devletleştirme" çalışması başlatıldı.

Çalışma kapsamında pazar yerleri, iş çıkış noktaları, mahalleler ve duraklarda yurttaşlara mücadele taleplerini içeren bildiriler ulaştırılarak hem Başkentgaz'ın imza attığı soygun, hem de neden "devletleştirme" talepli bir mücadele yürütüldüğü açıklanıyor.

Aynı zamanda bu talepleri içeren duvar gazeteleri de kentin birçok noktasına asılmaya başlanmış durumda.

'YURTTAŞLAR TEPKİLİ, NEDEN DEVLETLEŞTİRİLMESİ GEREKTİĞİNİ KONUŞUYORUZ'

Semt evlerinde çalışmaları yürüten TKP üye ve gönüllüleri, yurttaşların gelen faturalara karşı tepkili olduğunu, bu konuda oldukça duyarlı davrandığına işaret ederken, neden devletleştirme talebinde bulduklarını aktardıklarında olumlu karşılıklar aldıklarına dikkat çekiyorlar.

Çalışmalar sırasında alınan olumlu dönüşler sonrası bir araya gelmenin, mücadelenin büyütülmesinin yollarının aranacağını belirten parti üye ve gönüllüleri, bu mücadeleyi kentin tamamında daha fazla görünür kılmak için çalışmaların süreceğini belirtiyor.

Bu nedenle önümüzdeki dönemde bu çalışmaların daha da artacağını, tek bir yurttaşın bile kış aylarında kesintiyle karşılaşmaması için dayanışma ve mücadele ağları örececeklerini belirten TKP'liler, Başkentgaz'ın ensesinde olduklarını, devletleştirme talebini daha da yükselteceklerini ifade ediyor.

SOYGUNU DURDURMAK İÇİN: BAŞKENTGAZ DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR!

Asli görevi yurttaşların ısınma ihtiyacını karşılamak olan Başkentgaz, dönemin belediye başkanı Melih Gökçek'in şaibeli uygulamaları ile gündemden hiç düşmedi. Özelleştirildi.

2013 yılında yok pahasına Torunlar GYO'ya satıldı. Patronların özelleştirmeler yoluyla kamu yatırımlarına çöreklenmesinin tipik örneklerinden birisi oldu. Torunlar GYO yönetimi altında kirli ilişkileri deşifre oldu. Bir vergi kaçırma yöntemi olarak Kızılay üzerinden Ensar Vakfı'na yapılan tam 8 milyon dolarlık "bağış" uzun süre tartışıldı.

Ön satışı sayaç uygulaması ile binlerce aboneyi mağdur etti. Sayaç ücretleri, dolun bedelleri ile faturalar şişirildi. Sayaçlardan gaz arzı kesildi, borcunu ödeyemeyen yurttaşlarımız bir de açma kapama bedeli ile yeniden borçlandırıldı.

Ön ödemeli sayaçlara fiyat farkları çıkarıldı. Bugün faturalarımızın yüksek olmasının temel nedeni dağıtım şirketlerinin kârlarıdır. Patronlar zenginliklerine zenginlik katarken halkımız her geçen gün fatura yükü altında eziliyor. Bunun adı açıkça soygundur. Bu soygunu durdurmak için kararlıyız. Patronların kârı sırtımızda yük olmasın diyoruz.

İnsanların ısınma ihtiyaçları merkezi olarak planlansın, işsizlerin, emeği ile geçinenlerin, öğrencilerin, emekçilerin, esnafın ısınma ihtiyacı ücretsiz olarak sağlansın diyoruz.

Borçlar silinsin, gazı kesilen tüm sayaçlar yeniden açılsın diyoruz.

Tüm bunları gerçekleştirmek için Başkentgaz derhal DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR diyoruz.

TKP Ankara İl Örgütü

● KADIN

Melek İpek mi suçlu, bu düzen mi?

Melek İpek, her gün kocasından şiddet gören yüzlerce kadından biri. Hakim karşısında verdiği ifadesinden anlıyoruz ki, evliliğinin başından beri çocuklarıyla birlikte şiddetin her türlüsüne maruz kalmış. Sonunda, kocasının onu öldürmeye karar verip saatlerce işkence ettiği, bayılına kadar dövüp o halde tecavüz ettiği ve sesini çıkarırsa çocukları öldürmekle tehdit ettiği o gece, ölümün kendisine çok yakın olduğu bir anda av tüfeğini ele geçirip kocasını öldürüyor Melek İpek. Şimdi kendisi cezaevinde, çocuklarıysa ailesinin yanında.

Peki bu cinayetin suçlusu kim? Kocası bıçağı göğsüne dayayarak kendisini nasıl öldüreceğini anlattığı sırada, yaşamak için tetiği çeken Melek İpek mi? Mevcut hukuk düzeni bile, bu soruya evet yanıtı vermiyor ve Melek İpek'in meşru savunma hükümlerinden yararlanarak ceza alması gerektiğini söylüyor. Her gün şiddet mağduru yüzlerce kadın, ölüm tehditleri arasında yaşamını sürdürmeye çalışıyor. Sonunda ya bu korkuyla yaşamaya mecbur kalıyor, ya da öldürülüyorlar. Bunun suçlusu kim? Suçlu, kadınlara ölmekle öldürmek dışında bir seçenek bırakmayan kapitalist devlet. Suçlu, hukuk düzeni kadınları yaşatmaya yetmeyen sömürü düzeni. Suçlu, gericiliğe doğru attıkları her adımla kadınları toplumda daha da aşağı itiren siyasetçiler. Suçlu, faillere “üç beş gün yatar çıkarım” rahatlığıyla cinayet işleten bu düzenin yargısı. Suçlu, kadınları üç kuruşa çalıştırıp her kriz anında kapının önüne koyarak geleceksiz bırakan patronlar! Devletiyle, siyasetçileriyle, patronlarıyla kadınları şiddete mahkum eden bu adaletsiz düzenin her unsuru, işlenen her bir kadın cinayetinden sorumlu.

BU DÜZEN KADINLARI KORUMUYOR

İstanbul Sözleşmesi, buna bağlı çıkarılan 6284 sayılı kanun, kadını şiddetten koruması beklenen kolluk güçleri, savcılık, hakimlik makamı... Tüm bu yasalar ve bu yasaları uygulamakla görevli makamlar, bu düzende kadınları şiddetten korumaya yetmiyor. Çünkü bu yasaların bir anlam ifade etmesi için, kadının toplumdaki yerinin aileden itibaren yeni baştan tanımlanması gerekiyor. Şiddet gören kadına boşan demek, koruma tedbiri al demek kolay, peki sonra? Kadınların boşanabil-

meleri için, önce tek başlarına geçinebileceklerine inanmaları gerekiyor. Her iki kadından birinin işsiz olduğu, hayat pahalılığının alıp başını gittiği, kadınların asgari ücretin altında çok kötü şartlarda çalıştırıldığı bu düzende, hiçbir kadın iş bulabileceğinden veya geçinebileceğinden asla emin olamıyor. Dahası, bu düzende hangi karar kadınlara bırakılıyor ki boşanma kararı bırakılsın? Bugün kadınların çalışıp çalışmayacaklarına, okuyup okumayacaklarına bile hala aileleri karar veriyor. Melek İpek, tam da böyle bir örnek. Kızkardeşi, Melek'in en büyük hayalinin çocuk doktoru olmak olduğunu söylüyor. Üniversite sınavından oldukça yüksek bir puan almasına rağmen, kocasının sınav sonucunu saklaması yüzünden Tıp Fakültesi'ne gidemiyor Melek. Ve ekliyor kızkardeşi: “Babamı, ağabeyimi, bizi öldürmekle tehdit ettiği için Melek bize hiçbir şey söyleyememiş.” Melek İpek'in hiçbir şey söyleyemediği yalnız ailesi değil. Şiddet gördüğü süre boyunca defalarca kez karakola gitmek, kocasından şikayetçi olmak istiyor. Ama kocasının “Sen koruma kararı aldırırsın ben karakolda ifade verir çıkarım, döndüğümde seni de bu çocuğu da öldürürüm” tehditleri yüzünden gidemiyor. Bu tehditlerin gerçekte bir karşılığı olmadığını düşünse, karakola gitmekte tereddüt eder miydi Melek? Etmezdi. Ama

koruma tedbirleri bu düzende kadınları korumaya yetmiyor. Sözde caydırıcı olması beklenen bu tedbirler, etkisizliklerine duyulan güvenle failerin kadınları daha da çaresiz hissettirmekte kullandıkları bir tehdit unsuruna dönüşmüş durumda.

NE YAPACAĞIZ?

Bu düzenin sürdüğü her gün, yaşamdan koparılacak yeni kadınlar demek. Yaşamak için, yargısıyla, yasalarıyla, devletiyle kadınları korumayan bu düzenden bir an önce kurtulmamız gerek. Bunu nasıl mı yapacağız? Birbirimize tutunarak, kadının toplumda eşit bir yurttaş olacağı yepyeni bir düzen için yan yana gelerek, her hakkımız için sonuna kadar omuz omuza mücadele ederek. Her mahallede filizlenen Kadın Dayanışma Komiteleri bunun için var! Zor gibi geliyor kulağa, hiç değil! İnanın, bu düzen böylece sürerken bir sözleşmenin uygulanmasının kadınların hayatını kurtarmasını ummaktan daha gerçek ve daha kolay. Yargısıyla, siyasetçisiyle, gericiliği, gelenekselliği, patronuyla bu düzen kadın cinayetlerinin azmettiricisiyken, bize hukuk alanını aşan bir mücadele gerek. Haklarımızı korumak ve yaşamak için bile! Şiddetin tümten ortadan kalkacağı bir düzeni kurmak varken, rakamlarla izlenen kadın cinayetlerinin azaltılmasıyla yetinmeyelim.

● GENÇLİK

HOŞ GELDİN NÂZIM

Memleket umut doldu

Solcu Liseliler ile geleneksel hâle gelen Nâzım Haftası bu sene de yoluna devam etti. Gençler bize en büyük kuvvetimizi, “yalnız olmamaklılığımızı” hatırlattı. Nâzım Haftası’nda neler yaptıklarını Boyun Eğme için anlattılar.

Geçtiğimiz yıla küresel salgın, depremler, eğitim, salgınla birlikte derinleşen kriz ve giderek artan yoksulluk damgasını vurdu. İçinde yaşadığımız köhne ve piyasacı düzen; koruyucularıyla birlikte eğitimimiz, sağlığımız ve hayatımız arasında bir üçgene sıkıştırdı hepimizi. Eğitim hakkımızı, sağlık hakkımızı istiyoruz, bugünümüzü ve yarınımızı

istiyoruz. Anlamak istiyoruz gidene ve gelmekte olanı... İşte tam da bu yüzden Nâzım Hikmet. İşte tam da şu an, bir kez daha Nâzım’ı, komünist şairimizi, hatırlamanın, onun mücadelesine omuz vermenin vaktidir.

Her sene dünyaya baktık, ülkemize baktık, bir sözümüz olması gerektiğini hissettik. Büyük şairimiz ise bizi hiçbir zaman yalnız bırakmadı. “Güzel Günler

Göreceğiz Çocuklar” diye başladığımız yolda “Umut İnsanda, Umut Bizde” dedik, “Yeni bir Ülke Kurmak için Nâzım Olunmalı” dedik ve bu sene de “Nâzım Yanımızda” diyerek devam ettik.

Geçtiğimiz senelerde Nâzım Hikmet Haftası’nda yan yana gelip şarkılarımızı, türkülerimizi hep bir ağızdan söylemiştik. Pankartlarımızı boyadık hep bir elden, Nâzım’ı konuştuk memleketin en

SOLCU LİSELİLER:

Memleketimizin her bir köşesi umut doldu pankartlarımızla. Umudumuzu, sarsılmaz inancımızı paylaşıp büyüttük hep birlikte.

üçra köşesinde bile. Nâzım'ın resimleriyle, şiirleriyle donattık okullarımızı; sıra arkadaşlarımıza umudunu ve mücadelesini anlatıp ortak olduk umuda çağrısına. Daha bir güre çıktı sesimiz her defasında: Nâzım Hikmet memleket, memleket Nâzım Hikmet.

Bu yıla girerken de Covid-19 salgını ve yasaklar yakamızı bırakmadı.. İhmalkârlıklar, piyasa düzeninin öncelikler listesi, halkın sağlığının hiçe sayılması... Bütün bunlar salgının neden hâlâ yakıcı bir şekilde hayatımızda olduğunun öne çıkan sebepleri aslında. Kapitalist düzen her birimizi, kökeninde aynı sebep olan ama farklı farklı şekillere bürünen sorunlarla baş başa bırakıp yalnızlaştırmak istiyor. Tüm bunlara karşı biz de diyoruz ki Nâzım Yanımızda! Nâzım'ın deyişiyle: En büyük kuvvetimiz 'yalnız olmamaklılığımız'dır.

Hayatımızın bir yerinde muhakkak ismi ilişmiştir kulağımıza Nâzım'ın ya da dizeleri değmiştir hayatımıza. Aksi mümkün müdür diye soracaksınız; değildir. Haksızlığa karşı mücadelenin umutlu kalemi, aşkın en güzel tasviriydi yaşamı. Dünya şairiydi en başında; şiirleri, kitapları sayısız dile çevrildi. Oyunları defalarca sahnelendi en küçük kara parçasında dünyamın.

Çünkü bütün dünyadır Nâzım'ın memleketi, manzaralarını anlattığı insan ise bütün insanlıktır.

Nâzım'ın sahip olmaktan gurur duyduğu bir kimliği vardı. Nâzım inançlı, boyun eğmeyen kıpkızıl bir komünistti. Bunu dile getirmekten bir an bile tereddüt etmedi. Mücadelesi ve umudu komünist kimliğiyle bütünleşti ve yol göstericisi oldu her daim. Hayatı zorluklarla geçti çoğu zaman;

fakat Nâzım'ın en büyük ustalığı yaşadığı zorluklardan her daim umudun sesini yükseltebilmesiydi. Umudu beraberinde her daim mücadelesini de getirdi. Nâzım umudunu mücadelesinde anlamlandırıp yaşatmayı bildi.

Ve biz her sene olduğu gibi bu sene de Nâzım olmadan yapamadık, yapamazdık. Nâzım'ın umuduna ve yılmaz mücadele azmine en ihtiyaç duyduğumuz zamanlardan geçiyoruz.

En ihtiyaç duyduğumuz zamanlarda en ihtiyacımız olan şeyi unutamazdık. Nâzım umuttur, enternasyonalizmdir, insanlıktır, aşktır kimi zaman ve Nâzım baştan aşağıya kavgadır..

Nâzım yolumuza ışık olmaya devam ediyor..

Peki neler mi yaptık bu sene? Gelin hep birlikte bakalım....

DOSTLAR, BİLİN Kİ, NÂZİM YANIMIZDA!

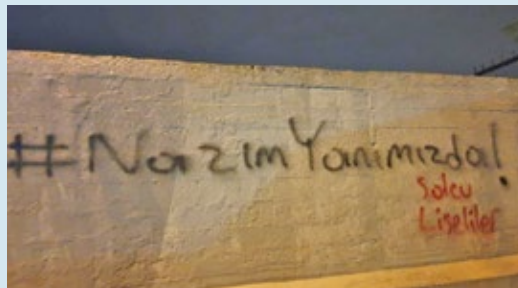
Her daim aklımızda ve yüreğimizde olan; güzel günler göreceğimiz inancıyla uçurtmalarımızı maviliklere sürdük sonra. Nazıma, yeni bir dünya inancına ve bu uğurda vermiş olduğu mücadelesine omuz verdik büyük küçük demeden.

Her bir karşı mücadele ve umut kokan kampüslerimizde bir kez daha 'Sevdalınız Komünisttir' diyerek haykırdık. Her bir karşıda, her bir köşesinde memleketin, neresinde bir mücadele varsa bir kez daha gördük ki Nâzım oradadır. Mücadelenin ve kavganın, ümidin ve hasretin, boyun eğmemenin öyküsüdür Nâzım.

Nerede bir mücadele varsa Nâzım oradadır demiştik. Biliyoruz ki Nâzım hep bizimle ve olmaya devam edecek. Her gün geçtiğimiz caddeleri, sokakları Nâzım'ın şiirleri ve resimleriyle süsleyerek bir kez daha bu gerçeğin altını çizmek istedik. Nâzım yanımızda!

Kapılarınızı çaldık birer birer şarkılarımız ve türkülerimizle.... Bildik ki kapalı kapılar, yasaklar, olanaksızlıklar nafi edilebilir ümitli bir kavganın yanında. Şarkılarımızla konuştuk sizinle. Çünkü biz artık şarkı dinlemek değil söylemek istiyoruz...

Tüm kozmosta dertlerimiz aynı, dostlarımız aynı. Aslında biliyoruz bunu ve artık o en büyük kuvvetimizi göstereceğiz: "Çin'den İspanya'ya, Ümit Burnu'ndan Alaska'ya kadar/ her mili bahride, her kilometrede dostum ve düşmanım var./Dostlar ki bir kere bile selamlaşmadık/aynı ekmek, aynı hürriyet, aynı hasret için ölebiliriz." Ülkemiz ve dünyanın her yerindeki dostlar, bilin ki, Nâzım Yanımızda!

Huzurevleri'ni, Diyarbakır'ı, bu ülkeyi de biz güzelleştireceğiz

Huzurevleri, Diyarbakır'ın göbeğinde bir emekçi mahallesi. Dört bir yanı yeni yatırım alanları ile dolu. Urfa Yolu, 75 yol, Diclekent Bulvarı... Yalnızca ekonomik değil, ideolojik ve siyasi yanı da olan çok boyutlu bir müdahaleyle Diyarbakır'ın dokusu değişiyor. Tam da bu nedenle TKP Huzurevleri Mahallesi'nde bir semt evi açtı.

Bir sokak ötesinde allanıp pullanan camekânlar, geniş caddeler, süslü yapılar varken, bir anda kendinizi Huzurevi Mahallesi'nde buluyorsunuz. Birbirine yaslanmasa ayakta duramayacak apartmanlar karşılıyor sizi. İnsanları da öyle... Birbirine yaslanmasa ayakta duramayacaklar. Bu keskin ayırım hep hissediliyor. Üstelik yalnızca Huzurevleri'nde değil, Diyarbakır'ın bütününde daha fazla hissediliyor ve artık daha belirleyici oluyor. Diyarbakır'ın ilk Semt Evi, bu nedenle hikâyesine Huzurevleri'nde başladı.

Huzurevleri Semt Evi 14 Kasım'da açılmıştı. Açılış hazırlıkları sırasında mahalle sakinlerinden ne tür tepkiler aldınız?

Eda: Çocuklardan başlayabiliriz... Çocuklar semt evinin ne olacağını merak ederek her gün geliyorlardı. Bunun dışında, çevremizdeki dükkanlardan bazıları ne yapacağımızı az çok kestiriyor, "Kolay gelsin" diyorlardı. Tanımayanların da meraklı sorularıyla tanışma sürecimiz hızlandı. İlişkimiz iyi başladı, iyi devam ediyor.

Helin: Onlar için çok farklı bir yer burası. Burada bir şeyler yapılıyor ve yapı-

lan şeyler ücretsiz... Bu çok önemliydi... Bu sistemde, atıkları her adımdan para alındığı için, bizim gönüllülük esasıyla, partinin dayanışmasıyla hareket etmemiz, iyi bir izlenim bıraktı. Özellikle çocuklar için... Çünkü çocuklar için neredeyse hiçbir şey yok. Oyun alanları yok, kendilerini gösterebilecekleri, ifade edebilecekleri bir alan yok. Pandeminin de etkisiyle tamamen evlere sıkışmış durumdadır. O yüzden burada, rahat bir ortamda kendilerini var edebileceklerini görmeleri, bize olan ilgiyi artırdı.

TEK TEK BÜTÜN KAPILARI ÇALIYORUZ

Açılış sonrasında neler yapıldı? Çalışmalar nasıl gidiyor? Semt evinin gündeminde neler var?

Helin: Gündemimizde mahalle halkının toplamı var diyebiliriz. Herkese ulaşmaya çalışıyoruz. Etrafımızda, emekçi kadınların çoğunlukta olduğu dikim evleri var. Evlere sıkışmış insanlar var.. Kahvehanelere

meçbur bırakılmış insanlar var... Mahallenin sorunlarına eğilerek onlara ulaşmaya çalışıyoruz. Doğalgaz ve elektrik faturaları mahallenin en çok yakındığı başlıklar. Biz de bunlar üzerinden neler yapabileceğimizi tartışıyoruz, akıl ortaklığı kurarak adım atıyoruz.

"Bu sistemde, atıkları her adımdan para alındığı için, bizim gönüllülük esasıyla, partinin dayanışmasıyla hareket etmemiz, iyi bir izlenim bıraktı. Özellikle çocuklar için..."

Eda: Tek tek bütün kapıları çalıyoruz. İlk başta doğalgaz faturalarına itiraz edebileceklerini, bunun için semt evine gelerek dilekçe doldurabileceklerini anlattık. Zaten insanların kendisini açması için küçük bir kıvılcım yeterli oluyor... İlk başta doğal gaz için gittik ama elektrik, eğitim derken neredeyse her şeyden yakınıyor. Bunu değiştirmek için neler yapabileceğimizi konuşmaya başladığımızda, kapıda ayak üstü siyaset konuşmaya başladık. İnsanlar da bunu bekliyor zaten.

Semt evi açılır açılmaz pandemi nedeniyle alınan önlemler, hafta sonu kısıtlamaları gündeme geldi. Bu semt evinin

ziyaretçilerini nasıl etkiledi?

Güney: Çok az etkiledi... Semt evini merak ederek gelenler oluyor sürekli. Bir sefer geçenlerden bile kutlamak için girenler oluyor. Bu nedenle pandemi-nin çok da etkilediğini düşünmüyorum. Çünkü bu insanlar işe gitmek zorundalar. Eve gelirken burdan geçmek zorundalar. Geçerken de buraya uğrayanlar, selam verenler oluyor.

Onları semt evine getiren şey ne peki? Neyi merak ediyorlar?

Güney: Yoldan geçerken görülen, bilinen bir yer oldu burası. Örneğin mahallede çalışma yaparken, semt evinden geldiğimizi söylediğimizde, o semt evi bu semt eviymiş diyenler oluyor. Aklındakileri konuşmaya, sormaya gelenler oluyor. Gelir gelmez de önce kitaplara ilgi gösteriyorlar.

Helin: Bence kitapları biraz daha açalım. Çünkü çok dikkat çekiyor. İnsanların bilmeye, öğrenmeye ilgisinin işareti bu. Çünkü bunun yoksunluğunu çekiyorlar. Buralara böyle şeyler gelmez normalde... O yüzden burada kitaplık görmek çok şaşırtıcı geliyor.

Güney: Bu kitapları satıyor musunuz, yoksa alıp okuyabilir miyiz, diye soranlar da çok oluyor.

Eda: Kapısını çaldığımız insanlardan bazıları, "Aa, o kitaplı yer mi?" diyor.

MAHALLE KADINLARI SEMT EVİ İLE BİR EZBERİ DEĞİŞTİRDİ**Sizi en çok etkileyen tepkileri sıralamak ister misiniz?**

Eda: Bir kapıyı çaldığımızda bir adam, "Sizin çikarınız ne?" diye sordu.

Bir şey yapıyorsa mutlaka burada bir çıkar vardır diye düşünülüyor. İnsanca bir yaşam için nasıl mücadele ederiz, neler yapabiliriz... Bunu düşünenlerle çok karşılaşılıyor çünkü.

Biz TKP olarak, Huzurevleri Semt Evi olarak bunu gösteriyoruz. Derdimizi anlattığımızda aynı adam "Helal olsun size, arkanızdayız." dedi ve bu beni çok etkiledi.

Güney: Çocukların kitap okudukları, resim yaptıkları, satranç oynadıkları bir yere aç oldukları o kadar belli ki... İlk başta satranç nasıl oynanır bilmezken şimdi yaptıkları hamleleri tartışıyorlar. Bu benim için çok etkileyici oldu...

Helin: "Komşumdan duydum, ücretsiz kurs veriyormuşsunuz" diye çocuğunun eliden tutup getiren kadınlar oldu... Açık

"Bir şey yapıyorsa mutlaka burada bir çıkar vardır diye düşünülüyor. İnsanca bir yaşam için nasıl mücadele ederiz, neler yapabiliriz... Bunu düşünenlerle çok karşılaşılıyor çünkü."

öğretim sınavlarına çalışmak için gelen kadınlar oldu... Mahallede yeni bir yer açılırsa genelde erkeklerin uğrak alanı oluyor. Erkekler ziyaret ediyor, erkekler konuşuyor. Ama mahalle kadınları semt evi ile birlikte bu ezberi değiştirdiler. Rahatça içeri girebiliyorlar, gelip sohbet edebiliyorlar...

Bunun için dikkat ettiğiniz şeyler oldu mu?

Helin: Kadınların görünürlüğüne özellikle dikkat ettik.

Bir de, kahvehaneden farklı görünmeye çalıştık. Kahveye gidip oturan insan yerine, Semt evine gelip konuşan, tartışan, bir şeyleri değiştirmek için çalışan insanı kurmaya çalıştık. Çocuklara alan açtık. Çocukları geliştirecek şeyler yapabileceğimizi gösterdik.

Önümüzdeki dönem semt evinin gündeminde neler var?

Eda: Faturalara itiraz çalışması bir yandan devam ediyor. Bunun yanında bir dayanışma ağı oluşturmak üzere hazır-

lıklarımız var. Semt evine düzenli olarak gelen mahalleliler var. Bunların öncülüğünde bir dayanışma ağı kurma planımız var. Mahallenin neye ihtiyacı var, ne yapabiliriz gibi başlıkları birlikte tartıştığımız bir komite planlıyoruz. Diğer hedefimiz ise Kadın Dayanışma Komitesi... Huzurevleri, emekçi kadın ağırlığının hissedildiği bir yer. Diyarbakır'ın diğer semtlerinde bu çok hissedilmeyebilir. Ama burada, örneğin dikim evlerinde, marketlerde çalışanların çoğu kadın.

Son olarak ne söylemek istersiniz?

Güney: Semt evinin açılışından önce, neler yapabileceğimizi, nasıl bir yer olabileceğini hayal ediyorduk. Şimdi hayalimizi gerçekleştirdiğimizi hissediyoruz. Partinin etkisi bir anda derinleşti. Bu bizi de geliştirdi. Şimdi ikincisini, üçüncüsünü nasıl açarız, bunu hayal ediyoruz.

Eda: Semt evi açıldıktan sonra, etkimizi, gücümüzü, neler yapabileceğimizi hissettik. Bunu çoğaltmalıyız.

Helin: Semt evine giderken kendi aramızda, "Yerimiz çok güzel" diye konuşuyoruz hep. Huzurevleri'ni, Diyarbakır'ı, bu ülkeyi de biz güzelleştireceğiz.

AKP'Lİ BAŞHEKİMİ SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN ÖRGÜTLÜLÜĞÜ YOLA GETİRDİ

İzmir'de devlet hastanesinin WhatsApp grubundan hemşirelere hakaret mesajları atan başhekim, hakkında açılan soruşturmanın ardından istifa etti. Kadın ve emekçi düşmanı başhekimin hastaneden gidişi sağlık emekçilerinin birlikte mücadelesi sayesinde oldu.

Geçtiğimiz günlerde İzmir Gaziemir Nevvar Salih İşgören Devlet Hastanesi'nde hastanenin WhatsApp grubunda hemşireleri hedef alan hakaret içerikli mesajlar paylaşıldı. Mesajları paylaşan hastanenin başhekimini Doğan Yıldırım'a sağlık emekçilerinin tepkisi sonucu soruşturma açıldı. Başhekim bunun üzerine görevinden istifa etmek zorunda kaldı.

Hastanede yaşananları, başhekimin zorbalıklarını ve sağlık emekçilerinin buna karşı yürüttüğü mücadeleyi PE Sağlık Emekçileri Dayanışma Ağı'ndan bir hemşire Boyun Eğme için anlattı:

AKP'LİLERE SAĞLIK HİZMETİ ÖNCELİĞİ

İstifa eden başhekim 3 yıl önce hastanemize atandığında, ilk yaptığı şeylerden biri, AKP'nin ilçemizdeki temsilcileri için evde hasta ziyareti, ambulans önceliği gibi görevimiz olmayan bir takım ayrıcalıklara çalıştığım birimi zorlamasıydı. Birim olarak bu duruma itiraz ettiğimizde ise adeta birimimizi basarak hepimizi sürgün etmekle tehdit etmişti. Biz arkadaşlarla bir arada durup geri adım atmayınca da herhangi bir şey yapamadı ama baskıları da son bulmadı.

EN ÇOK BİRLİK OLMAMIZDAN RAHATSIZ OLUYORDU

En çok rahatsız olduğu şey de bizim birlik olmamızdı zaten. Sürekli çalışanların arasını bozmaya yönelik girişimleri oluyordu. En

sonunda bir grup arkadaşımızın birimini değiştirip acil servise gönderdi ve birimin başına da kendi akrabasını getirdi. Burada da baskıları devam etti. Özellikle aldığı ücretle geçim zorluğu çeken sağlık emekçilerinin hastanede ihtiyaç olan yerlerde fazla mesai yapmak taleplerini reddetti ve ihtiyaç olmasına rağmen görevlendirme yapmadı.

KORUYUCU EKİPMAN EKŞİĞİNE KARŞI ÖRGÜTLENDİK

Bu maddi ve manevi zorluklar içindeyken pandemi sürecine girdik. Pandemiyle birlikte kişisel koruyucu ekipman eksikliği sorununuz baş gösterdi. Başhekimlik tüm taleplerimize kulak tıkıyordu. Hatta bu günlerde hastane müdürümüzün basına da yansıyan şov amaçlı uygunsuz şartlarda maske dikme görüntüleri çalışanların tepkileri sonucu kaldırıldı. Bu dönemde ekipman eksikliklerini çalışanlar kendi bütçelerinden karşılama yoluna giderken ben ve arkadaşlarımız hakkımız olanı talep etmeyi örgütledik. Aylık kullanım için verilen maskeleri tutanak karşılığı almak istedik. Çünkü bu "yeterince maske veriyoruz" iddiasını ortadan kaldırıyordu.

FİLYASYON "SÜRGÜNÜ"

Örgütlü davranışları bastırmak için de uğraşp durdu. Kimi zaman başhekimlik tarafından fiyasyon ekiplerine dahil edildik. Bu da sürgün olarak değerlendiriliyordu, çünkü acil servisimizin pandemi nedeniyle

aşırı yoğunluk yaşadığı bir dönemde işgücü ihtiyacı had safhadayken ve fiyasyon ekiplerine acil servislerden şimdiye kadar hiç görevlendirme yapılmamışken yapılan bu görevlendirme ancak sürgün olarak ifade edilebilir. Zaten sonrasında hakkımı arayan dört arkadaşım daha aynı şekilde başhekim tarafından fiyasyon ekibine "sürüldü".

MASKE DÜŞMANI BAŞHEKİM

Başhekimin pandemi vukuatları bizimle sınırlı değildi tabii, pandeminin başlarında WhatsApp gruplarında maske takan çalışanları "halkı galeyana getirmekle" suçladı, hatta bir keresinde acil servisi basarak maske takan herkese bağırды ve bir güvenlik arkadaşlarımızdan birinin maskesini herkesin gözü önünde kopararak çıkardı!

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN ÖRGÜTLÜ TEPKİSİ

Pandemi sürecinde hekimleri telefonla arayıp tetkik ve tedavi konusunda tehdit eden, pandemi ek ödemelerini "sizin her baktığımız hasta covid değil" diye akıllara zarar bir gerekçeyle eksik yatıran başhekim, son olarak yine WhatsApp grubunda hemşirelerle ilgili sağlık emekçilerini birbirine düşürmek amaçlı kullandığı çirkin ifadeler sonrası bu kez sert kayaya çarptı; sağlık emekçilerinin örgütlü tepkisiyle karşılaştı. Meslek örgütü ve sendikaları ile sağlık emekçilerinin gösterdiği sert tepki karşısında kendini kurtarmak için istifa etmek zorunda kalan başhekimle henüz işimiz bitmedi.

Uzun bir baskı ve mobbing döneminden ancak örgütlü bir tepki ile çıkılabileceğini hepimiz görmüş olduk. Bundan sonrası için hastanemiz çalışanlarının bu özgüvenle hareket edeceğini görüyorum.

HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

AĞI'NDA BİR ARAYA GELİYORUZ

Pamukkale Turizm'de çalışan emekçiler Patronların Ensesindeyiz Ağı'na ulaşarak almamayan hakları için mücadele etmeye başladılar. PE temsilcileri ile bir araya gelen işçiler yapılan toplantıda yaşadıkları çalışma sürecini, uğradıkları hak gasplarını, almamayan ücretlerini tartıştı. İlk olarak mücadelelerini büyütmek için Pamukkale'de çalışan diğer emekçilere ulaşacaklarını belirttiler. Güvenlik nedeniyle ismi bizde saklı olan iki Pamukkale Turizm emekçisi ile yaşadıklarını ve mücadeleye nasıl başladıklarını konuştuk.

Ne kadar süredir Pamukkale'de çalışıyorsunuz, buradan başlasak...

A. Temmuz ayından Ekim ayının 14'üne kadar Pamukkale'de çalıştım. Bir üniversite öğrencisi olarak yaz aylarında genellikle tatil yapmak yerine bir işte çalışmak zorunda kalan kesimdenim.

BİR DUŞ İÇİN BİLE ZAMAN BULAMIYORDUK

Çalışma koşullarımız nasıl? Mesai saatleriniz, yoğunluk ve fazla mesailer...

A. Genel olarak bir düzenden yoksunuz. Bazen günlerce sefere çıkmıyor bazen de günlerce evimize gidemediğimiz oluyor. Günlerce seferde olan ve bir duş için bile zamanı olmayan arkadaşlarımız vardı. İzin almak da çok zor; yoğunluk zamanlarında çok önceden belirtseniz dahi izin almanız mümkün olmuyor.

B. Çalışma koşulları yılın zaman dilimine göre değişiyor. Mesela yaz aylarında ve bayramlarda çok ağır oluyor; diğer günlerde de iş yoğunluğuna göre değişiyor. Bizler yola gittikçe para aldığımız için fazla mesai birçok insan için problem olmuyor, izin günleri ise bir hafta önceden bildirmek şartıyla ayarlanabiliyor.

ASGARİ ÜCRETEN BİRAZ FAZLA DİYE TERCİH ETTİK AMA MAAS ALAMADIK

Bir Pamukkale çalışanı olarak yaptığımız işteki en büyük sıkıntı ve zorluklar nedir?

A. Özellikle Pamukkale firmasına has olan ücretlerin geç yatırılması en büyük sorunumuz oldu. Bir sektör olarak zaten insanı zorlayan bir yapısı var. Çoğu çalışan mecburiyetten bu işi yapan benim gibi sezonluk çalışan öğrencilerden oluşuyor. Asgari ücretten biraz fazla olan bir maaşı vardı

diye tercih etmiştik. Fakat ilerleyen süreçlerde maaşımız sürekli geç yatırıldı veya parça parça verildi.

B. Pamukkale turizmdeki en büyük problem müdürlerin ve denetlemecilerin çok hata yapıyor olması ve bu hataların bize mal olması.

Pamukkale geçtiğimiz yıl iflas, konkordato gibi haberlerle gündeme geldi. Bu süreçte sizlerin maaş ödemelerinin yapıldığı veya eksikli yapıldığına ilişkin bilgiler var. Neler yaşıyor?

A. Firma geçtiğimiz aylarda küçülme-ye gitti. Bizim yaşadığımız en büyük sorun seferlerin artması ve maaşların yatırılmaması oldu. Firma olarak Pamukkale diğerlerinden farklı olarak sefer sayısında bir düşüşe gitmedi; az çalışanla çok fazla iş yapmaya çalıştı. Fakat bu çalışanlara maaşlar geç ve parçalı yatırıldığı için personel durumdan bezmiş, strese girmiş, bu maaşla ev geçindiren insanların birçok sorun yaşadığını görmüştük.

B. Benim çalıştığım dönemde Pamukkale maaşları ayın belirli günlerinde %30+%30+%40 şeklinde ödemeye başlamıştı ve şu anda maaşlar hiçbir şekilde verilmiyor; çalışan emekçiler de bundan muzdarip. Benim de içerde alacağım kaldı.

HER MÜŞTERİ ŞİKÂyeti İÇİN KEYFİ CEZALAR KESİLDİ

Keyfi cezalar, maaş kesintileri yaşadığımız belirtiliyor. Buna ilişkin neler söylersiniz?

A. Bir şirket olarak kurumsallık adı altında sürekli müşteriden yana olan bir tavırları vardı. İfademiz bile alınmadan, haberimiz bile olmadan maaşlarımızdan yüzlerce liralık kesintiler yapıldığını gördük. Buna ceza sistemi deniliyordu; yani bir müşteri şikâyeti söz konusu olunca para cezası ile karşı karşıya kalıyordunuz. Bazı arkadaşlarımız bu cezalar yüzünden çok fazla para cezası alıyor, bu yüzden işi bırakıyorlardı.

B. Keyfi cezalar bu son zamanlarda had safhaya yükseldi. Hatta şahısların işlettiği araçlara da keyfi cezalar kesilmeye başlandı. Yolcu memnuniyetsizlik yaşamasa dahi bazı durumlar memnuniyetsizlik ve mağduriyet kabul edilip bizlere ceza kesiliyordu.

Özel olarak salgın günlerindeki çalışma koşullarınıza ilişkin neler söylersiniz?

A. Pamukkale covid tedbirlerine uymaya çalışıyordu fakat bütün seferlerinde maske takan personellere maske takmadıkları yönünde para cezası kesiliyordu. Bu durumu tam olarak anlamıyorduk. Genel olarak biz çalışanlar keyfi bir kesinti olduğunu düşünüyorduk.

B. Salgın koşullarında ilk başta bize maske veriliyordu ancak daha sonra bu kesildi ve araçlarda da maske yoktu. Yani yolculardan birisinin maskesine bir şey olsa ona maske veremiyorduk ve biz de aynı problemi yaşıyorduk.

YAŞANAN BU HAKSIZLIĞA KARŞI MÜCADELE EDECEĞİZ

Yaşadığımız bu hak gasplarına ilişkin önümüzdeki süreçte nasıl bir yol izleyeceksiniz?

A. Ben ekim ayında 14 günlük bir çalışmanın karşılığı olan ücretimi kaç aydır alamıyorum ve benim gibi birçok arkadaşım var. Onlarla hemfikir olduğumuz üzere hukuki süreçlere başvurma kararı aldık ve bunun için ne gerekiyorsa yapmaya kararlıyız.

Çünkü birçoğumuz öğrenci ve ekonomik olarak zor durumdayız; zaten bunu yazları çalışmamızdan anlamış olmalısınız. İşte içeride kalan ücretlerimizi almamız gerektiğini düşünüyoruz.

B. Adli yollarla ve birlikte hareket ederek hakkımızı aramaya çalışacağız. Bunları yaşayan ve sesini çıkaramayan pek çok insan var biliyoruz. Onlarla yan yana gelmemiz, beraber hareket etmemiz lazım; belki o zaman bizden bahsetmeye başlarlar.

HABER YOLLA
iletisim@patronlarinensesindeyiz.org

YARDIM İSTE
+90 (541) 940 05 14

BİLGİ VER
www.patronlarinensesindeyiz.org

ÖRGÜTLEN...

Bir öğretmenin gözünden...

Hafta içi bir çağrı yayınlandı ve dendi ki "Doğa Koleji Devletleştirilsin!". Bu kez sözü bir Doğa Koleji öğretmenine bıraktık.

Devletleştirme çağrısının Doğa Koleji gibi geçmişli olan ve yaygın bir eğitim kurumunda gerçekleştirilmesini düşünmek dahi anlamlı ve ilham verici. Bunu son derece yerinde ve gerekli bir talep olarak görüyorum. Hatta bunun gecikmiş olduğunu düşünüyorum.

Çünkü eğitimdeki eşitsizliklerden nasibini almış öğretmenlerden yalnızca birisi olarak pandemi ile birlikte artık çekilemez, katlanılamaz bir raddeye gelindiğini söyleyebilirim. Geçmiş senelerde yaşadıklarımızı, deneyimlediklerimizi de hesaba katarak söylüyorum. Doğa Koleji içerisinde yaşadığımız kötü tecrübeler devletleştirilmenin ne kadar da elzem ve önemli olduğunu kanıtlamış durumda.

Özellikle özel okullardaki eğitim eşitsizlikleri, öğretmenlerin sıkıştırıldığı olumsuz çalışma şartları, maaş alamamaya kadar genişleyen hak gaspları ve daha nicesi Doğa Koleji'nin tanımına, daha doğrusu eğitimde özelleştirmenin tanımına girmeyi kesinlikle hak ediyor. Bu tanıma sıkışan biz öğretmenlerin devletleştirmeyi talep etmekten daha meşru neyiz olabilir ki?

DEVLETLEŞTİRME DOĞAL BİR HAK

Ben devletleştirmeyi kamusal ve doğal bir hak olarak algılıyorum. Bunun tam tersinden, devletleştirmenin acil bir hak ve talep olması için öğretmenlerin yaşadığı hak gaspları, hukuksuzluk, işten çıkarmalar, KÇÖ'ler vb. yeterli koşul değil midir? Bana kalırsa, devletleştirmeyi okulumuz için talep etmekte sorun yok, aksine şu zamana kadar okulları, eğitimi özelleştiren akıldan, eğitim-öğretimi inşaatlara kapatan tüccar zihniyetten kurtulup okullarımızı ve eğitimi sermayeden özgürleştirmeyi hedef olarak yazmak gerekiyor.

Bu bize neyi sağlayacak? Bir kere sadece öğretmenler söz konusu değil. Bu çoklu bir süreç ve eğitimin öğrencileri, velileri ve diğer çalışanları kapsayan bir gövdesi var. Bunun en güzel hâlini 2019'un Aralık ayında da mücadele ederken öğrendik. Bize maaşlarımızı ve okulumuzu yeniden kazandıran mücadele ve bu kolektif uyum oldu. Bu, okul hayatımızda girdiğimiz ve öğrendiğimiz en önemli derstir.

Bugün ne durumdayız? Öğrenciler birer yarış atına dönüştürülmüş durumda ve her gün teste tabi tutulan, "bugün kurum için ne yaptın?" sorularıyla bir cenderenin içine itilen, güvencesiz ve her an işten çıkarılma tehlikesi ile sınanan öğretmenler var. Yani gerçekten sadece öğrencilerimiz değil, bizler de her gün teste tabi tutuluyoruz. Bu, ha okulda olmuş ha evde çevrimiçi, ne fark eder? Tek farkı şudur, çevrimiçi dediğimiz süreç ile zaten kötü olan birçok şey, daha da işin içinden çıkılmaz bir hâl aldı, mesai saatleri nedir bilmiyor, patroncu yöneticilerin suyuna gitmeye zorlanıyoruz.

KENDİ ARAMIZDA BİR MÜDDET SONRA KİME SATACAKLAR DİYE KONUŞUYORUZ

Peki, borç batağına giren veliler için ne demeli? Kurum para alırken sorgusuz sualsiz bir teslimiyet bekliyor; ancak öğrencilere eğitim vermekle mükellef öğretmenler, yaşadıklarımız henüz tazeyken benzer şeyleri yine yaşıyor. Sigortalar eksik, hafta sonu kurs ücretleri tam bir soru işareti ve maaşlardan ciddi oranlarda kesintiler var. Özelleştirme ile eğitim bir müşteri ve köle ticareti havzası hâline dönüştürülmüş resmen. Peki burada devletin parmağının olduğu İTÜ ETA ön eki ne oluyor? Bu ek devlet değil ki, en azından devletleştirme derken biz bunu anlamıyoruz. İTÜ ETA'nın gelişi, başka bir ticari kaygının sonucu, biz bunu görüyoruz. Hatta kendi aramızda acaba bir müddet sonra kime satacaklar diye sorup duruyoruz. Okul, algılarla, güzellemelerle sürdürülüyor.

BENİM KİŞİSEL OLARAK DEVLETLEŞTİRMEYİ ANLADIĞIM...

İşte, tam da burada devletleştirme demenin, bu şekilde seslenmenin değeri var. Doğa Koleji'nin devletleştirilmesi demek, adının önüne yeni isimler ekleyip 'bakın devlet devreye girdi ve bizi kurtardı' demek değil. Şu ana kadar kurtulduğumuz bir şey olmadığı açık. Okullarımızdaki sermaye ve patron tasallutunu eğitimden, Doğa Koleji'nden tamamen uzaklaştırmadan ne biz ne de öğrenci ile velilerimiz rahatlayamayacak.

Benim kişisel olarak devletleştirmeden anladığım, güvencesiz çalışmanın sonu, rekabetsiz ve eşit, mutlu bir eğitim-öğretim hayatı, eğitimde niteliğin yükselmesi, para ve ticaret ile eğitimin ayrışması, gelecek kaygısının olmadığı, insanca düzenlenmiş bir eğitim hayatıdır. Bize bunu sağlayacak olan düzenlemenin ismi devletleştirme ise şayet, bence Doğa Koleji emekçisinin, öğretmenin ilk sıradaki talebi bu olmalı. Özetle devletleştirmeden anladığım budur.

Bir Doğa Koleji Öğretmeni

BİRLİK SENDİKASI ÜYESİ ÖZEL OKUL
ÖĞRETMENLERİ DUYURUYOR:

ARTIK ÖZEL OKUL ÖĞRETMENLERİNİN BİR MÜCADELE REHBERİ VAR!

Özel okul öğretmeni, çalışmak için sözleşmeye imzasını attığı anda haksızlıklarla karşı karşıya kalmaya başlıyor. İmzaladığımız sözleşmeler bizlere okutulmuyor, örnekleri teslim edilmiyor. Devlet okulu öğretmenleri gibi bizim de hakkımız olan, kırtasiye parası olarak bildiğimiz eğitim-öğretime hazırlık ödeneğimiz ödenmiyor ya da eksik ödeniyor. Ücretlerimiz gecikiyor. Patronlar kıdem tazminatımızı ceplerine atmak için bize zorla istifa dilekçesi imzalatmak istiyor. Yüz yüze eğitimde sağlıklı koşullarda çalışıyor, uzaktan eğitimde ise uzun çalıştığımız halde kısa çalışma ödeneğine mecbur bırakıyoruz.

Hele bir de yüz yüze ve tam zamanlı çalıştığımız halde patron bize kısa çalışma ödeneği alacağımızı söylüyorsa, bizi çalıştırdığı halde ücretsiz izne çıkarıyorsa buna nasıl karşı çıkacağız? Acaba bizim de devlet okulu öğretmenleri gibi ek ders ücretlerimiz var mı? Kadınların sayıca ağırlıkta olduğu bu çalışma alanında, kadın öğretmenlerin hakları neler? Bordromuz gerçeği yansıtmayacak şekilde düzenleniyorsa ya da sigorta primlerimiz eksik ödeniyorsa ne yapmalıyız?

Bu gibi sorularımızın yanıtlarını öğrenmek için öğretmen arkadaşlarımıza danışabiliriz. Fakat fark ediyoruz ki hak kayıplarına uğramak; haklarımızı bilmemek ve yalnız olmakla, örgütsüz olmakla da yakından ilişkili.

İşte bu nedenle, Birlik Sendikası "Özel Okul Öğretmenleri İçin Haklarımız Kılavuzu" yayımladı. Kılavuz, öğretmenlerin yaşadıkları sorunlara çare bulmak gücüne tek başına sahip değil. Hatta kimi sorunların tek başına hukuki bir değerlendirmeye alınmaması gerektiğinin de altı çiziliyor. Ancak özel okul öğretmenleri haksızlığa uğradığını düşünüyorsa ve bu durumla nasıl mücadele edileceğini merak ediyorsa, bu kılavuzda temel sorularına yanıt bulabilir. Daha önemlisi, özel okul öğretmenleri yalnızlıklarına ve sorunlarına gerçek bir çare bulabilir, Birlik Sendikası'nın örgütlenme davetine kulak verebilir.

Hazırlanan kılavuzda öğretmenlerin çalışma koşullarına dair temel sorunların yanında, Birlik Sendikası hakkında sıkça sorulan sorulara da yer veriliyor. Uzun mücadelelerle elde edilen sendikacı olma hakkının anayasada belirlendiği ve özel okul öğretmenleri için de geçerli olduğu vurgulanırken, patronun her türden baskısına karşı sendikanın güvenli bir kalkan olduğu yasalara açıklanıyor. Derneklere üye olan öğretmenlerin de sendikacı olabileceği söylenirken, sendikanın kaybedilen hakları geri almanın yanında çok daha iyi koşullar için de bir dayanak olabileceği söyleniyor.

Birlik Sendikası, kurulduğu günden beri özel okul öğretmenlerinin yaşadığı sorunların sendikacı mücadele ile üstesinden gelinebileceğini vurgulayarak öğretmenleri örgütlenmeye davet ediyor. Hızla örgütlenmeye devam eden sendikacı öğretmenler ise mücadele için çoktan kolları sıvadı. Kimi okullarda komiteler kuruluyor ve öğretmenler çalışma arkadaşlarını sendikacı olmaya çağırıyorlar. Birlik Sendikası öğretmenler "Özel Okul Öğretmenleri İçin Haklarımız Kılavuzu"nu ise, sendikada öğrendikleri hakları arkadaşlarına anlatmak ve bu hakları birlikte kazanmak için öğretmenlerin bilgisine sunuyorlar.

SENDİKA BİZİM KILAVUZUMUZDUR

Kılavuz, bir cep kitapçığı kadar küçük. Öğretmenlerin sürekli yanında taşıyarak, haksızlığa uğradıklarını düşündükleri an çıkarıp bakabileceği bir şekilde hazırlandı. Broşüre Birlik Sendikası internet sayfası üzerinden de ulaşılabilir. Kılavuzda sendikanın

telefon numarası da bulunuyor. Öğretmenler gerek web sayfası (<https://birliksendikasi.org/>), gerekse 0530 662 52 36 numaralı telefon üzerinden Birlik Sendikası ile iletişim kurabilir. Sendikacı öğretmenler hazırladıkları broşüre dair anlatımlarını şu cümleler ile sonlandırıyor:

Bizlerin, yani sendikacı öğretmenlerin Birlik'te mücadelenin sonuç vereceğine dair inancı tam. Geçtiğimiz yıl Doğa Koleji öğretmenleri de bugünkü sorularımızın aynısını sormuşlardı. "Patron değil, emek veren güçlüdür" diyen Doğa Koleji öğretmenleri haklarını aldılar. Birlik Sendikası'nda örgütleniyorlar. Şimdi sıra bizde. Örgütlenelim ve emeğimizin karşılığını sendikayla alalım. Sendika bizim kılavuzumuzdur.

Dijital ortamda kılavuza karekodu okutarak da erişebilirsiniz.

HABER YOLLA

iletisim@patronlarinensesindeyiz.org

YARDIM İSTE

+90 (541) 940 05 14

BİLGİ VER

www.patronlarinensesindeyiz.org

ÖRGÜTLEN...

PATRONLARINENSESİNDEYİZ

GELENEK 152 ÇIKTI

Korona salgını, A'dan Z'ye pislige batan emperyalist/kapitalist sistemin varligini sürdürmeye devam etmesini tek başına tarihsel bir bunalım evresinden uzak oluşumuzla açıklamanın herhangi bir yararı olmadığını göstermiyor mu?

GELENEK

DOSYA | 2020'YI DEVRİME BAĞLAMAK | OCAK 2021

Tarihsel Gelişimi İçerisinde Marx'ın Düşüncesi

"Marksizm, tarih üstü olduğunu iddia eden bir doktrin değil, hareket halindeki tarihe nasıl devrimci biçimde müdahale edilebileceğinin bilimidir. Yani Marx'ın eserleri daima "kafada sorularla" okunmalı; güncel, somut sorunlara devrimci yanıtlar üretmenin aracı olmalıdır. Bu kitaptaki makaleler, "Marx aslında ne demek istemişti?" sorusu etrafında şekillenmedi. Marx'ın yazdıklarının yerine okunacak özetler olarak yazılmadı. İddiamız "en doğru okumayı" sunmak ya da bir çeşit "gerçek Marksizm" çerçevesi çizmek değil, belli bağlamlarda tartışmalar açmak. Bu şekilde yaklaştığımızda, hiç de tesadüfi olmayan bir biçimde, Marx'ın düşüncesinin kendi tarihsel gelişimini de belli bir bütünlük içerisinde sunmuş oluyoruz. Bu bütünlük, kitabın ruhunu oluşturuyor."

YAZILAMA
Yayınevi'nde...

İstanbul'un Toplumsal Mücadeleler Tarihi KÖLE, KUL, AMELE

Kaya Tokmakçioğlu

İstanbul şehri, şehri İstanbul...

İmparatorlukların başkenti olmuş, dünyanın en eski şehirlerinden biri...

Roma'yı, Osmanlı'yı, Cumhuriyet'i görmüş, kavgamızın şehri. Dolayısıyla yalnızca güzelliklerin değil, uğruna mücadeleler verdiğimiz emeğin de şehri.

İstanbul deyince, bizlerin deneyimlerini, anılarını yok saymak mümkün mü? Yüzlere yıllık mücadelelerden; haklıdan, ezilenden, yoksuldan yana; adalet, özgürlük ve eşitlik için verilen mücadelelerden bahsediyoruz. Köle, Kul, Amele bu mücadeleyi verenlerin Eski Saray'ın etrafındaki, Ayasofya'nın yanı başındaki Hipodrom'daki, Beyazıt Meydanı'ndaki, Saraçhane başındaki, kent gelişip genişleyince sur dışına çıktığımızda Taksim Meydanı'ndaki sanayi ile daha da genişlediğinde Boğaz'ın köylerindeki, tütün ve tramvay işçilerinin grevlerindeki, Kazlıçeşme'deki, Kartal'daki, Paşabahçe'deki, Kadıköy'deki, kısacası şehrin tüm dokusuna yayılmış maceralarına odaklanıyor. Saraylara, ezenlere, hakkımızı vermeyenlere ve zalime karşı ayaklananların haklı mücadeleleriyle dolu şehrimizin toplumsal mücadeleleriyle dolu şehrimizin toplumsal mücadeleler tarihinin panoramasını sunuyor.

YAZILAMA
Yayınevi'nde...